

เทศน์ในงานพระราชทานเพลิงศพหลวงปู่จันทร์โสม

ณ วัดป่านาสีดา อ.บ้านฝ้อ จ.อุตรธานี

เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

ผู้มีแก้วสารพัดนึก

ใครที่ยังไม่เคยเห็นเจ้าคุณอุตร นันนั้งอยู่ถัดกับเจ้าคุณ.... นี่ละที่ว่าให้เรา ไม่เคยดูใครนะ ไม่เคยได้ยินดูใครเลย เรียกว่าเลิศทางไม่ดูนะ นี่ละที่ได้ออกมาเป็นต่อหน้าต่อตา วันนั้นมีการประชุม ชำระเรื่องราวเสร็จสรรพ เราเป็นตัวออกโรงพูดง่าย ๆ ว่า จัน ขึ้นเวที ๔๕ นาที จบ พอจบเราก็เหนื่อยนอนแผ่สองสัปดาห์ พระก็นวดเส้นให้ เจ้าคุณนี่ นั้งอยู่ข้าง ๆ ถ้าใครอยากเห็นฤทธิ์เดชอาจารย์ของเรา ให้มาดูเวลาขึ้นเวที เห็นนิสัยของท่านเราก็ใส่ปี๊วะเลย เราทำทำดูนะ ดูเพื่อจะหยั่งเสียง นิสัยคนใจดีว่านั่นเถอะ

เพื่อจะหยั่งเสียงคนใจดีจะเป็นยังไง จะออกลายไหนมา พอจบลง ก็น้ำมันเฝ้าพะมาแล้ว มาอุณกินอะไร มันเสียปากเสียท้องรู้ไหม มันบูดมันเสียไปหมดแล้วนี่นะ มาอุณกินหาอะไร เราชู่ นะ ทางนั้นจะออกแง่ไหน ก็แบบแก่นั่นละ โอ๊ย อุณไม่อุณกินวันยังค้ำก็อร่อยตลอดเวลา พูดเฉยนะ แบบเฉย ท่านก็ไปแบบของท่านเฉย เราชู่แห่ลองดูเป็นยังไง นึกว่าจะคึกคักขึ้นต่อสู้กัน โอ๊ยแล้วเท่านั้น ไม่มี ไม่เคยดูใครละ ดูคนไม่เป็น ท่านเจ้าคุณนี่ดูคนไม่เป็น

ไอ้เราไม่ได้ละ ถ้าวันไหนไม่ได้ดู วันนั้นต้องสะพายยาทันทน์ใจติดยามไปแก้ปวดศีรษะ ไม่ได้ดูคนมันปวดหัว มันต้องเอายาทันทน์ใจกินไป แก้ไปเรื่อย พอระงับ ถ้าได้ดูคนละก็ไม่ต้องกินยาทันทน์ใจ นี่ไม่มีใครดู เป็นอย่างนั้นละ

ให้นั่งธรรมดาสบาย ๆ เสียก่อนเถอะ เทศน์เมื่อไรก็ได้ ยากอะไร เทศน์เอาอย่างนี้ละ เทศน์ที่ไหนก็เทศน์มาพอแล้ว ก็เอานิทานย่อเข้ามาซิ ฟังเสียนิทาน หลวงตาจะเล่าให้ฟัง พ่อเฒ่า เรียกว่าพ่อตา ลูกเขยลูกสาวเข้าใจไหมละ พ่อตาตื่นแต่เช้าก็ไปเผาสวนเผาไร่ ที่มันเศษมันเหลือเผาส่วนใหญ่อยังไม่เสร็จ ตอนเช้าตื่นแต่เช้าก็ไปเผาไร่เผาสวนที่มันยังเศษยังเหลือยังเผาไม่หมด ไปแต่เช้าเลย ก็คิดว่าลูกสาวเขาจะไปตามหลัง

เผาสวนตั้งแต่เช้าจนสาย มันก็หิวละซิไม่ได้กินข้าว จนกระทั่งสาย ๆ หิวข้าว หิวจัด หิวมากทีเดียว จนตะวันเที่ยง ลูกเขยกับลูกสาวจึงหาบกล่อ่งข้าว ต้อนแต่น ๆ ไปเข้าใจบ่ มันก็โมโหซิ คนกำลังหิวข้าวหลาย ๆ สิวาจ้งโตมันก็เกินไป จะว่าอะไรมันก็จะเกินไป พอเห็นลูกสาวกับลูกเขย หาบกล่อ่งข้าวต้อนแต่น ๆ ไปนั่นละ ไป เห็นหน้าเขาก็สู้ มีแต่สู้ จะว่าอะไร มันก็จะเลยเถิด ก็มีแต่สู้ ๆ เข้าใจไหม เลยพูดอะไรไม่ได้ มันจะเลยเถิดเพราะความโกรธความเคียดแค้นมันเต็มหัวใจ จะว่าอะไรมันจะเลยเถิด เลยบังคับเครื่องเอาไว้ออกได้แต่เพียงว่า สู้ ๆ ความหมาย ทำไมมาสายนัก กูหิวข้าวกำลัง

จะตายสูริ้ใหม่ ความหมายว่าจั้นแหละ แต่ที่พูดอะไรไม่ออก ก็พูดได้แต่เพียงว่าสูริ้ๆ เข้าใจไหมละ นี่เทศน์กัณฑ์หนึ่งแล้ว เทศน์สูริ้ๆ อันนี้ก็เหมือนกันนั่นแหละ เรานั่งอยู่ในรุ่ม พวกนี้ตากแดด มันร้อนจะตาย แทนที่ทางนั้นจะว่าเราสูริ้ไม่ว่า สูริ้ไม่ร้อนหรือ สูริ้ๆ ไม่ร้อนหรือ เขาน่าจะโมโหว่าให้เรา เขานั่งตากแดด ว่าสูริ้ เขาไม่กล้า ตกลงเราเลยต้องว่าเสียเอง ว่าพวกนี้นั่งตากแดดมันจะเป็นจะตาย เลยสูริ้ไม่ร้อนหรือ เข้าใจหรือ

พูดนิทานย่อๆ ให้ฟังเสียก่อน พูดกันอย่างนี้ละ นิทานเอาย่อมาๆ เรื่อยมา ที่นี้พอพูดอย่างนี้เราก็ระลึกได้ เมื่อ ๒ วัน ๓ วันนี้ เราไปอำเภอภูเขียว เอาอาหารไปให้โรงพยาบาล พอเห็นเขาเขียนไว้ท้ายรถเขา เขาเขียนไว้ที่ท้ายรถ เรานั่งรถไปเห็นท้ายรถเขา เขาเขียนว่า กูจะฟ้องท่านเปา เขาเขียนติดท้ายรถเขา เขียนเท่านั้น เราก็เลยได้อันนั้นกลับมาวัดเรา มาเราก็เอาบทนี้ขึ้นเป็นบทหน้าเลย บทหน้าก็คือว่า กูจะฟ้องท่านเปาที่อยู่บทของเราที่ออกตามกันไปบทที่สองนี้ว่า ขึ้นบทแรกกูจะฟ้องท่านเปา บทที่สองเป็นบทของเราเอง มันมาเที่ยวเพ่นพ่าน เข้าใจไหม กูจะฟ้องท่านเปา มันมาเที่ยวเพ่นพ่าน มันเข้ากันได้ไม่ใช่หรือ

เข้ามาวัดแล้วก็ต้องเขียนแบบนี้ใช้ไหม มันมาเที่ยวเพ่นพ่าน อยู่นอกข้างหัวมันซิเข้ามาวัดเรา มันต้องมีขนาดกันละ กูจะฟ้องท่านเปา ทางนี้ดีเข้ามาในวัด มันมาเที่ยวเพ่นพ่าน เข้าใจไหมละ ตากแดดฟังมันเข้าใจหรือเปล่าพวกนี้นะ พวกนั้นตากแดดฟังมันเข้าใจรีเปล่าละ ถ้ามันโมโหมาก ก็เอาสูริ้แทนก็ได้ละ มันตากแดดทำไม แดดมันร้อนนี่นะ มันไม่มีที่รุ่มหรือ พูดอย่างนี้ให้ฟังก็ฟังเอานะ เทศน์แปลว่าบอกกว่าสอน เทศน์ว่ากล่าวการแปลว่าบอกกว่าสอน อันนี้ก็บอกกว่าสอนนั่นแหละ เข้าใจ

ท่านอาจารย์จันทร์โสม ท่านเป็นพระ บ้านท่านอยู่บ้านนาสีดา ท่านออกประพฤติปฏิบัติกรรมฐานมานานแหละ คุ่นเคยกันกับเรา เรียกว่าท่านเป็นรุ่นน้องเรา เคยอยู่วัดหนองผือด้วยกัน ก็พอดีเรื่องมันไปสัมผัส ท่านทำกระตึกน้ำด้วยไม้ นะ เจาะคว้านข้างในออกหมด แล้วท่านก็ติดกาวหรืออะไรไม่รู้แหละ ที่นี้ท่านก็เอาน้ำรักเขาเรียกน้ำเกลี้ยงทาข้างนอก น้ำรักมันคั่นนะ น้ำเกลี้ยงมันคั่น ครั้นทำแล้วท่านก็ไปชุดหลุมไว้ข้างทาง นี่เป็นทางจงกรมของเรา เราเข้าไปเดินจงกรมอยู่ในป่า ผ่านไปผ่านมา หลุมนั้นอยู่ทางโน้นนะ ไกลกันอยู่

เราก็เดินผ่านไปผ่านมา ท่านชุดหลุมเอาไว้ แล้วท่านเอาน้ำรัก เอาน้ำเกลี้ยงที่มันคั่นๆ นะทากระตึก เสร็จแล้วท่านเอาไปแขวนไว้ที่หลุม เพื่อให้มันได้รับอากาศรอบตัวมัน ท่านก็ไปแขวนไว้นั้น ที่นี้เราเข้าไปเดินจงกรมในป่ามันคั่นจะตายที่นี้ คั่นผิดปกติพอดีไปเจอกับท่าน ท่านโสมผมเป็นอะไรไม่รู้ละ ตอนนั้นเราก็แน่ใจเฉยๆ ละว่าไม่มีน้ำ

เกลี้ยงน้ำแข็งน้ำรักอะไรละ มันคันเหมือนน้ำเกลี้ยงนี่นะ มันคันหมดตัวเวลานี้ มันเป็น
ยังงี้ ดูซินะ มันคันได้ยังงี้ มันคันเหมือนน้ำเกลี้ยงนะ

โอ๊ย น้ำเกลี้ยงมีอยู่ มียังงี้ว่มาซิ อู๊ย ผมเอามาทานี่ เลยผมไปทำเป็นหลุมตรง
โน้น มีหลุมๆ ที่ท่านทำไว้ ท่านเอาไปแขวนไว้เนี่ยะ ให้มันได้อากาศรอบตัวมันแห้งง่าย
ไหนพาไปดูซิ ไปดู แขนงอยู่ โอ้อ อันนี้เอง อย่างนั้นท่านยอมรับเลยนะ ท่านโสมไปทำ
เราเป็นคนคัน เราก็บอกว่าเราคัน เหมือนคันน้ำเกลี้ยงเราว่า มันเป็นยังงี้ น้ำเกลี้ยงที่
ไหนจะมี มีๆ ท่านว่างั้น ผมทำแล้วผมไปไว้ที่นั่น ไหนไปดู ดูก็มีจริง ๆ

นี่วัดท่านโสมที่อยู่หนองผือด้วยกัน อันนี้จะพูดธรรมะเป็นกันเองให้พี่น้อง
ทั้งหลายฟังนะ ให้ฟังกันทั้งด้านพระเจ้าพระสงฆ์ทั้งประชาชน ญาติโยมมาละเคล้ากัน
วันนี้ได้เห็นทั้งพระ ได้เห็นทั้งประชาชนด้วยกัน ได้ฟังทั้งอรรถทั้งธรรม แดดช่างหัวมัน
เถอะ เราไปดำนาอยู่ในนาเฮา เรាប់เห็นไปกันฮ่อมดอก ผู้ใดไปดำนากันฮ่อมมีบ่ บมีนะ
ตากแดดทั้งนั้นละ ดำนาอยู่กลางแจ้งมันแดดๆ ก็ยังตากกันได้ มาฟังเทศน์นี้ มันเลิศ
เลอกว่าเฮาไปดำนาตัว เข้าใจบ่ แดดชิฮ้อนก็ช่างหัวมันเถอะ เวลาเลิกกันไปนี่จึงพากัน
ยกทัพไปตีตะวันมันเด้อ เอาให้มันแตกกระจาย กูฟังเทศน์อยู่ มึงเป็นยังงี้จึง
แผดกูแท้ เข้าใจบ่ พอยยกทัพจากนี้ไปตีนั้น พอดีตีกลางคืนมันก็ดับเลย ตะวันตกแล้ว
กลางคืนมันบ่แดดหรอก

ไปที่ไหนก็มีแต่เทศน์ละเรา เรียกว่าเป็นนักเทศน์เสียแล้วละในประเทศไทยเรานี้
เทศน์หมดทุกแห่ง ไม่มีที่ไหนว่าไม่ได้เทศน์ ในสนามหลวงก็เทศน์แล้ว จำได้เทศน์
สนามหลวง ๑ ชั่วโมงกับ ๒๓ นาที มาตรฐานสนามหลวงกว้างๆ เต็มหมดคน เรา
เป็นองค์เทศน์ช่วยชาติบ้านเมืองของเรา วันนั้นเขานิมนต์เราไปเทศน์ในสนามหลวงซึ่ง
ไม่เคยนิมนต์พระองค์ไหนมาเทศน์ เราในนามเทศน์ช่วยชาติจึงต้องเข้าสนามหลวงได้
ก็ไปเทศน์ที่สนามหลวง มาทั้งชาติ ชาติก็นายกรัฐมนตรี พร้อมทั้งคณะรัฐมนตรีมา
ศาสนาก็พระเป็นพันๆ นั่งเต็มไปหมด พระมหากษัตริย์ก็ได้แก่เจ้าฟ้าจุฬาภรณฯ มา
นั้นครบหมดแล้ววันนั้น จัดที่ประทับให้ท่านนั้นท่านก็ประทับที่เขาจัดให้ บทเวลาเราขึ้น
ธรรมาสน์ปั๊บ ท่านจะเสด็จมาประทับข้างๆ นี่ทุกครั้งนะ ฟังเราเทศน์ ท่านฟังเทศน์เรา
มามากต่อมากแล้ว ฟ้าหญิง

วันนี้เราก็มาเกี่ยวกับงานศพของท่านจันทร์โสม ท่านเป็นพระปฏิบัติดีปฏิบัติ
ชอบ พระปฏิบัติดีปฏิบัติชอบเหมือนกับได้แก้วสารพัดนึกบรรจุภายในหัวใจ ไปที่ไหน
เย็นไปหมด ธรรมเย็นที่หัวใจเท่านั้น ไม่มีอะไรจะเย็นจะอัศจรรย์เท่าธรรมกับใจ
กลมกลืนเป็นอันเดียวกัน ธรรมจึงเป็นของเลิศเลอที่โลกทั้งหลายยอมกราบกันทั้งนั้น
อย่างอื่นเขาไม่ยอมกราบง่าย ๆ นะ โลกมนุษย์เรา เฉพาะมนุษย์เราเป็นโลกทิฐิมานะสูง

มากนะ แต่ธรรมแล้วโลกมนุษย์เรานี้ก็ราบก่อนเพื่อนเลย วันนี้ก็มาเต็มไปหมด มาเพื่อ
 อรรถเพื่อธรรม บำเพ็ญการกุศลก็เป็นเรื่องของธรรม แล้วจากนั้นได้ฟังเทศน์ฟังธรรม
 ของครูบาอาจารย์ก็เป็นเรื่องของธรรม ได้นำไปประพฤติปฏิบัติ

พระเป็นองค์นำหน้าแห่งประชาชนทั้งหลาย พระเป็นผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ มี
 แก้วสารพัดนึกอยู่ในหัวใจ กายวาจาของพระคือมีศีล มีสมาธิ มีปัญญา มีวิชา มีวิมุตติ
 เต็มอยู่ในหัวใจไปไหนไม่อดอยาก สง่างามไปหมด ไม่มีใครที่จะสง่างามกว่าพระผู้
 ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบถึงพร้อมด้วยธรรมสมบัติ มาเต็มอยู่ในหัวใจ ศีลสมบัติ ศีล
 บริสุทธิ์ สมาธิสมบัติจิตใจก็ได้บรมภavana ที่มันเคียวอกแวกคลอนแคลนทำให้มี
 ความสงบเย็น ใจเย็นไม่มีอะไรเย็นเท่าใจ มีความสุขความเจริญ สง่างามอยู่ภายในใจ
 นี้เรียกว่า ศีลแล้วก็มีสมาธิ

สมาธิคือความแน่วหนามั่นคงของใจ ไม่วอกแวกคลอนแคลนไปตาม รูป เสียง
 กลิ่น รส เครื่องสัมผัสต่างๆ จากนั้นก็เป็นปัญญา นี่ละงานของพระ พระพุทธเจ้าท่าน
 บวชมาเป็นศาสดาเอกของโลกก็คือ ท่านมีธรรมสมบัติ ล้นในพระทัยกลายเป็นศาสดา
 ของโลกขึ้นมา ให้โลกทั้งหลายได้กราบไหว้บูชา เป็นขวัญตาขวัญใจ ทั้งประชาชน เทว
 บุตร เทวดาอินทร์พรหม กราบพระพุทธเจ้าทั้งนั้นแหละ เพราะธรรมเลิศเลอในพระทัย
 ของพระองค์ นั้นละออกพระองค์แรกก็คือพระพุทธเจ้าของเรา ได้ตรัสรู้ธรรมที่เลิศเลอ
 ภายในพระทัย ไปที่ไหนเย็นไปหมด จนกลายเป็นพุทธกิจ ๕ ขึ้นมา

พุทธกิจ ๕ คืออะไร งานของพระพุทธเจ้า ๕ ประการคืออะไรบ้าง ท่านทั้งหลาย
 จะไม่ได้ยินได้ฟังง่ายๆ ละ งานของพระพุทธเจ้าที่ประจำพระองค์มี ๕ ประการ ตอน
 บ่าย ๓ โมง ๔ โมง เทศนาว่าการโปรดบรรดาสัตว์ทั้งหลาย นับแต่พระมหากษัตริย์ลง
 มาโดยลำดับลำดับ นี่เป็นข้อที่หนึ่ง พอเย็นเข้ามาก็สั่งสอนพระเจ้าพระสงฆ์ที่พร้อมแล้ว
 ที่จะมาฟังอรรถฟังธรรม เพื่อมรรคผลนิพพานเต็มหัวใจ พระองค์ก็ทรงโปรดพระเสร็จ
 เรียบร้อยแล้ว แต่เราไม่ยกเป็นบาลีขึ้นมา บาลีเราก็ได้อยู่แต่ไม่ยก แผลออกมาเลย
 ที่เดียว

พอถึงเที่ยงคืน นี่เป็นวาระที่สามในพุทธกิจห้าของพระพุทธเจ้า ที่ทรงทำประจำ
 โลกทั้งหลาย ราว ๖ ทุ่มล่วงไปแล้วแก้ปัญหาเทวดา เทศนาว่าการโปรดพวกทวยเทพ
 ทั้งหมดตั้งแต่ท้าวมหาพรหมลงมา ถึงเทวดาสวรรค์ชั้นต่างๆ เป็นลำดับลำดับ นี่เป็น
 วาระที่สามของพระพุทธเจ้า เป็นงานที่สาม

งานที่สี่ ภพพาทพเพ วิโลกานํ ทรงเล็งญาณดูสัตว์โลก ผู้ใดมีนิสัยปัจจัยควรที่
 จะได้รับมรรคผลนิพพานอย่างรวดเร็ว แต่จะถึงชีวิตไปก่อน พระองค์จะเสด็จไปโปรด
 คนนั้นก่อน เมื่ออยู่ในฐานะที่จะเสด็จไปโปรดได้พระพุทธเจ้าก็ทรงโปรด

พอดอนเข้าก็ ปุพพณฺเห ปิณฺทปาตณฺจ เสตีจออกบิณฑบาตโปรดสัตว์ทั้งหลาย เขาได้เห็นได้กราบไหว้บูชาในขณะที่พระองค์เสด็จออกบิณฑบาตโปรดสัตว์ ก็เป็นขวัญตาขวัญใจเหลือล้นพันประมาณ นี่ละงานของพระพุทธเจ้าทำประการ ทรงบำเพ็ญตลอดมาตั้งแต่ต้นจนกระทั่งวันปรินิพพาน นี่คืองานของศาสดา ทรงสงเคราะห์โลกเรื่อยมาจนกระทั่งปัจจุบันนี้ เป็นงานเพื่อสัตว์โลกทั้งนั้น ๆ แหละ

งานของพระพุทธเจ้ามี ๕ ประการ คือตอนบ่าย ๓ โมง ๔ โมง สอนประชาชนพลเมืองทั้งหลายนับแต่พระมหากษัตริย์ลงมา พอดอนคำเข้ามาประทานพระโอวาทแก่พระสงฆ์ผู้ต้องการมรรคผลนิพพานอย่างเต็มหัวใจได้ฟังอย่างถึงใจ พอ ๖ โมงขึ้นไปแล้วก็แก้ปัญหาและเทศนาว่าการ สอนพวกเทวบุตรเทวดาอินทร์พรหมทั้งหลายให้ได้รับผลประโยชน์ทั่วถึงกัน จากนั้นแล้วก็ทรงเล็งญาณดูสัตว์โลก ผู้มีอุปนิสัยใจคอต่างกัน เพราะคนเรามีแต่รูปแต่คนเฉย ๆ แต่งเนื้อแต่งตัวเหมือนเทวดา แต่หัวใจนั้นเหมือนไฟบรรลัยกัลป์ เผาอยู่ที่หัวอกมีเยอะนะ

การแต่งเนื้อแต่งตัวนี้สดสวยงดงาม เทวดาอินทร์พรหมสู้ไม่ได้ มนุษย์นี้ชอบแต่งตัวมาก เก่งมากทีเดียว แต่หัวใจติดดินเป็นพื้นเป็นไฟ ด้วยอำนาจของราคะตัณหาติดดินหาหาญหาชาย ความฟุ้งเพื่อเห่อเหิมเต็มอยู่ในหัวใจมนุษย์ ไม่ได้มองดูตัวเอง นี่ละมันเสียที่ตรงนี้มนุษย์เรา ให้พากันเข้าใจ เทศน์สอนเทวบุตรเทวดา อินทร์พรหมแล้วเล็งญาณดูสัตว์โลกตั้งที่ว่านี้ สัตว์โลกบางรายมันหนาแน่น บางรายก็อูคฺฆฏิตฺถญญ วิปจิตฺถญญ เนยยะ ปทปรมะ พวกอูคฺฆฏิตฺถญญ วิปจิตฺถญญนี้พร้อมแล้วที่จะรับมรรคผลนิพพานเข้าสู่ใจ ถ้าเป็นสัตว์ก็อยู่ปากคอกแล้ว พอเปิดประตูก็ออกผามผิม ๆ ไปเลยสำเร็จ ผู้นี้สำเร็จโสดา องค์นั้นสำเร็จสกิทา ผู้นั้นสำเร็จพระอนาคา ผู้นี้สำเร็จอรหันต์พ้นไปได้โดยสิ้นเชิง นั้น

ผู้ที่รองลงมาก็ตามกันไป เนยยะ พอแนะนำสั่งสอนตัวเองได้ ฝึกฝนอบรมตัวเอง มันจะผาดโผนโจนทะยานไปไหน ฝึกใส่อรรถใส่ธรรม ยากง่ายก็ไม่ถึงตาย การฝึกตัวเองนี้ฝึกยากก็ให้รู้ว่ายาก เพราะกิเลสมันพาให้ยาก มันไม่พาทำให้ง่ายละการฝึกฝนอบรมเพื่ออรรถเพื่อธรรมนี้กิเลสจะฝ่าฝืน ขัดขวางอยู่ตลอดเวลา เราต้องฝึกเราให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย ถ้าไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย ก็ผ่านเป็นคนดิบคนดีเป็นคนมีศีลมีธรรม ไปสวรรค์นิพพานไม่ได้ แม้จะมีสวรรค์นิพพานเต็มอยู่ในไตรโลกธาตุนี้ก็ไปไม่ได้ไปได้แต่ผู้มีบุญมีกุศล ผู้สร้างบุญสร้างกุศล สวรรค์พรหมโลกนิพพาน รอรับท่านผู้มีบุญทั้งหลายเหล่านี้ไว้เป็นชั้น ๆ แห่งवासนาของตน ที่ควรจะได้ในชั้นใดไปสวรรค์ชั้นนี้ไปชั้นนั้น ๆ ตามवासนาของตนที่สร้างได้มากน้อยจนกระทั่งขึ้นถึงพรหมโลก ถ้าเต็มทีแล้วก็ถึงนิพพาน ไม่ต้องกลับมาเกิดแก่เจ็บตายกองกันอยู่อีกอย่างนี้

นี่ละพระพุทธเจ้าท่านสอนโลกท่านสอนไว้อย่างนี้ คนเราก็มีพวกอุคฆฏิตัญญู วิปจิตัญญู เนยยะ ปทปรมะ พวกเนยยะนี่พอฝึกฝนอบรมได้ ถ้าพวกปทปรมะ ไม่เอาไหน พวกนี้ไม่ยอมฟังเสียงอรรถเสียงธรรม ถ้าเสียงเรื่องการพนันขึ้นต่อ เรื่องความชั่ว ซ้ำลามก เรื่องฉกเรื่องลัก เรื่องปล้นเรื่องสะตม เรื่องจี้เรื่องอะไรเหล่านั้น พวกนี้เก่ง เก่งมากทีเดียว นี่พวกปทปรมะ ตายแล้วยมบาลเลยจดบัญชีไม่ทัน เพราะพวกนี้ลงมากกว่า ขึ้นจนยมบาลจดบัญชีไม่ทัน เพราะมันมากต่อมากไม่ทราบจะจดใครต่อใคร มันไหลเข้าไป ๆ ให้ลงบัญชีลงนรกแต่ละหลุม ๆ

นรกก็มีหลายหลุม ท่านแสดงไว้ว่ามีถึง ๒๕ หลุมนรก นรกหลุมที่ ๑ ที่เป็นกรรมหนักมากที่สุดท่านแสดงไว้ ๕ อย่าง คือ อนันตริยกรรม ๕ อนันตริยกรรม ๕ คือ อะไร คือการฆ่ามารดา ๑ ฆ่าบิดา ๑ ฆ่าพระอรหันต์ ๑ ทำลายพระพุทธเจ้าแม่ไม่ตาย ๑ ยุยงส่งเสริมพระที่ท่านพร้อมเพรียงสามัคคีกันด้วยศีลด้วยธรรมให้แตกร้างสามัคคีกัน ๑ นี่ละกรรม ๕ ประการนี้ ถ้าพอมีสติอยู่บ้างแล้วให้รีบยับยั้งทันที อย่าให้มันฝ่าฝืนไปทำความชั่วหนัก ๆ ๕ ประการนี้ได้ เพราะกรรม ๕ ประการนี้ตกนรกก็กัปกี้กัลป์ก็ไม่ได้ขึ้นมาละ เป็นกรรมที่หนักมากสำหรับบรรจुพวกที่บาปหนาที่สุด ได้แก่ ฆ่ามารดา บิดา เป็นกรรมที่หนักมาก ในโลกอันนี้มีกรรมนี้เป็นกรรมหนักมากที่สุด ฆ่าผู้มีบุญมีคุณ ฆ่าสัตว์ตัดชีวิตแล้วสัตว์ที่มีบุญมีคุณก็มีความเหลื่อมล้ำต่ำสูงต่างกันโดยลำดับลำดา จนกระทั่งฆ่าสัตว์ทั่ว ๆ ไปก็เป็นบาปเป็นกรรมรองกันลงมา ๆ นี้เรียกว่าบาป

ผู้ที่ทำแล้วก็ต้องรับผลแห่งกรรมของตน กรรมดีก็ตัวเองเป็นเจ้าของของกรรม กรรมชั่วเจ้าของก็เป็นผู้รับกรรมของตัวเอง ท่านจึงสอนให้ละชั่วทำดี อย่าพากันไปทำ ตั้งแต่ความชั่วซ้ำลามก ตายแล้วมันจะหายมันไม่ได้หายนะตัวผู้ทำอยู่กับเรา ตกนรกหมกไหม้ก็คือเราเอง ให้เชื่อฟังพระพุทธเจ้า ผู้ตาดิ หูแจ่ม ตาสว่าง ได้แก่โลกวิทู คือหูตาของพระพุทธเจ้าเป็นโลกวิทู ไม่มีใครแจ่มสว่างยิ่งกว่าศาสดาองค์เอก ให้ฟังเสียงอรรถเสียงธรรมที่พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนไว้ทุกอย่าง แล้วจะค่อยเป็นคนดีคนดีขึ้นไป

เราจะดี ดีด้วยการฝึกฝนอบรม แม้ต้นไม้จะมีเนื้อแข็งเนื้อดีขนาดใดก็ตาม ถ้ายังไม่เอามาตัดมาเลื่อย มาจระไนเสียก่อน มันก็เป็นไม้เนื้อดีอยู่อย่างนั้น ไม้เนื้อแข็งอยู่อย่างนั้นไม่เกิดประโยชน์อะไร ต่อเมื่อเรานำไม้ประเภทนั้น ๆ มาทำประโยชน์ มันก็เกิดประโยชน์ตามคุณภาพแห่งเนื้อไม้ของมัน ดีขึ้นไปเป็นลำดับ เราเมื่อมีการฝึกฝนแล้ว ก็ค่อยเป็นคนดีขึ้นเป็นลำดับ

ไม่ใช่เกิดมาแล้วจะดีเอาเฉย ๆ ดีด้วยการประพฤติปฏิบัติ ไม่ใช่ดีด้วยชื่อด้วยเสียงอย่างโลกมนุษย์กำลังเป็นบ้ากันอยู่เวลานี้ เป็นบ้าตื่นชื่อตื่นเสียง เวลานี้ถาม แล้วนี่ชื่อว่าไง เราอย่าไปฟังนะ ถามเขาวานี้ชื่อว่าไง ให้ไปคอยฟังอยู่นุ่นฟากจรวดดาวเทียม

ชื่อจรวดชื่อดาวเทียมนั่น แต่ตัวเจ้าของอยู่ใต้ก้นรก นั่น มันสนใจตั้งแต่ชื่อแต่นาม ไม่สนใจในการประพฤติตัวให้เป็นคนดี มันก็ไม่ได้คนเรา จะตั้งไปขนาดไหนก็มีแต่ชื่อคือลมปากเฉยๆ ตัวชั่วตัวดีแท้ๆ อยู่กับเราผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชั่ว ถ้าปฏิบัติชั่วก็เลยในตัวของเราเอง ถ้าปฏิบัติดีก็ดีในตัวของเราเอง

จงพากันไปประพฤติปฏิบัติกำจัดสิ่งไม่ดีทั้งหลายในตัวของเรา จะค่อยกลายเป็นคนดีคนดีขึ้นมา เราเองก็ภาคภูมิใจ ถ้าเราปฏิบัติตัวของเราให้เป็นคนดีเราก็ภาคภูมิใจ ถ้าปฏิบัติตัวเป็นคนเลวแล้วก็ยังเหลือแต่ลมหายใจ ตายแล้วก็ขาดสะบั้นลงไป นรกอเวจีไม่มีอะไรห้ามไว้เลย ไม่มีอะไรกีดขวางได้ขาดสะบั้นลงไปถึงนรกอเวจีตามกรรมของตนนั้นแล ให้พากันระมัดระวังตั้งแต่บัดนี้

การสอนเรื่องบาปเรื่องบุญ เรื่องนรกเรื่องสวรรค์ ไม่มีใครสอนได้นอกจาก ศาสดาผู้ทรงธรรมอันเอกเรียกว่าโลกวิทูไว้เท่านั้น นี่เป็นผู้สอนโลกด้วยความถูกต้องแม่นยำ ธรรมที่แสดงออกสอนโลกก็เป็นสวากขาตธรรมตรัสไว้ชอบแล้วๆ ไม่มีผิดมีเพี้ยน คือคำสอนของพระพุทธเจ้า สิ่งที่ทรงบัญญัติไว้ตรงไหนเป็นความถูกต้องแม่นยำของศาสดาทุกองค์ที่ยอมรับกันว่า นรกมีก็หลุม ก็ทุกศาสดายอมรับด้วยทั้งหมด แล้วก็สวรรค์มีก็ชั้นถึงนิพพาน ก็ศาสดาทุกองค์ยอมรับด้วยทั้งหมดแล้ว เราหูหนวกตาบอดจะไปคัดค้านศาสดา เอาความดีความดีเป็นจอมปราชญ์ มาจากคนโง่คือตัวของเราเอง จะไต่ยังงัย มันเป็นไปไม่ได้นะ ท่านสอนยังงัย ให้ฟังเสียงท่านนะ

คนตาบอดเดินตามคนตาดี มีคนตาดีจูงไปก็แคล้วคลาดปลอดภัย ถ้าคนตาบอดอวดดีบอวดดีว่าตัวเก่ง คนนี้จะตกหลุมตกบ่อตกเหว สุดท้ายตายก็คือคนตาบอดอวดดีนั้นแหละ คนตาดีเขาไม่เป็นอะไร คนตาบอดมักจะอวดดีเสมอ เราอย่าให้เป็นคนตาบอดอวดดี บตาบอดให้ยอมรับว่าบอด คนตาดีเขาจะได้สงสาร จูงไปในที่ปลอดภัยๆ ไปโดยลำดับ ถ้าคนตาบอดอวดดีไม่ยอมให้ใครจูงแล้ว ตกเหวตกบ่อ จมลงทั้งสดๆ ร้อนๆ ก็คือ คนตาบอดอวดดีนั้นแหละ ให้พากันฟังเสียงธรรม

ธรรมคือธรรมของจอมปราชญ์ผู้ฉลาดแหลมคม ตาดีบตาดีไม่มีใครเกินพระพุทธเจ้าแหละ เราผู้เป็นคนตาบอด ให้ฟังเสียงอรรถเสียงธรรมท่าน จะได้เป็นคนดีคนดีต่อไป จิตใจเป็นสิ่งที่ฝึกได้ ร่างกายนี้เป็นเครื่องมือของใจ ถ้าใจบ่งบอกให้ทำอะไร กายวาจาก็ต้องทำไปตามนั้น ถ้าใจบ่งบอกในทางที่ถูกที่ดี กายวาจาก็เคลื่อนไหวไปตามความถูกต้องความดีที่จิตใจบงการ ถ้าจิตใจบงการในทางที่ชั่ว ร่างกายซึ่งเป็นเครื่องมือ ก็ทำไปตามจิตใจบงการ เวลาตายแล้วธาตุขันธ์อันนี้ไม่ไปตกนรกนะ ไปเป็นดินน้ำลมไฟตามสภาพของตน แต่ใจผู้บงการทั้งดีทั้งชั่วนั้นละจะเป็นผู้ไปตกนรกได้ เป็นผู้ไปสวรรค์ก็ได้คือผู้บงการนั้นแหละ ให้เราระวังรักษาใจของเราให้ดี

ให้พากันอบรมศีลธรรม ประชาชนก็ให้มีศีลธรรม ตื่นขึ้นมามีแต่หาอยู่หากิน มีแต่ความทะเยอทะยานวิ่งเต้นเผ่นกระโดด ประหนึ่งว่าป่าช้าไม่มี บทเวลาตายแล้ว เตือดร้อนถึงพระ นิมนต์พระมากุสลา ธมฺมา ท้าวดินแดนไทยเรานี้ พอตายแล้วกุสลา ธมฺมา มีแต่พระมาให้บุญๆ เวลาชีวิตอยู่เจ้าของไม่สนใจกับบุญกับกุศล จะเอาบุญมาจากไหน นิมนต์พระมาทั่วประเทศมันก็เท่าเท่านั้นแหละ ถ้าเจ้าของดีแล้ว ตายแล้วไม่ต้องนิมนต์พระมากุสลา แน่อยู่กับหัวใจ

พระพุทธเจ้าสาวกทั้งหลายตายแล้วไม่มีใครไปกุสลาท่าน ท่านนิพพานๆ ทั้งนั้นนั้นละธรรมอยู่กับคน สนฺทิฎฺฐิโก รู้ผลงานของตนตั้งแต่ต้นจนอวสาน สุดยอดแห่งธรรมก็คือใจ เป็นผู้รู้ผลงานของตัวเอง ให้เราซึ่งตัวเองเสียตั้งแต่บัดนี้ ถ้าบกพร่องไม่ได้ไม่งามตรงไหน ให้พากันแก้ไขตัดแปลงอย่าฝ่าฝืน ถ้าฝ่าฝืนแล้วจะเป็นคนหน้าด้าน แล้วทำแต่บาปแต่กรรมตายแล้วก็ลงนรกจม ไม่มีใครช่วยได้นะ เวลานี้ธรรมยังช่วยเราได้อยู่ถ้าเราฟังเสียงธรรม ถ้าเราไม่ฟังเสียงธรรม เสียงธรรมก็เป็นเสียงธรรม เสียงเราก็เป็นเสียงเราที่โหดร้ายทารุณ ทำความชั่วช้าลามก จมลงในนรกอยู่นั้นแหละ ไม่เป็นอื่นไปได้

จงพากันตั้งอกตั้งใจประพฤติปฏิบัติตัวให้ดี พระเราก็ให้ตั้งใจประพฤติปฏิบัติหน้าที่ของพระก็คือ ท่านบวชมาแล้วตั้งแต่ครั้งพุทธกาล บวชมาแล้วให้รักษาสมบัติของตนไว้ให้ดีนับตั้งแต่วันบวช ศีลให้บริสุทธิ์ นี่คือสมบัติของพระจะต้องรักษาไว้ด้วยดี ให้ศีลสมบูรณ์บริบูรณ์ จากนั้นก็บำเพ็ญจิตให้เป็นสมณะคือความสงบแล้วเป็นสมาธิความแน่นหนามั่นคง กลายเป็นปัญญาวิชาวิมุตติหลุดพ้นขึ้นในหัวใจนี้ เรียกว่าเป็นผู้มีแก้วสารพัดนึก เป็นผู้สง่างามภายในจิตใจ

พระไม่ต้องมีอะไรมาเป็นเครื่องประดับเหมือนโลกเขา โลกเขามีสมบัติเงินทองข้าวของ ไร่นา บริษัทบริวารมาเป็นเครื่องประดับจึงจะสวยงามน่าดู แต่พระเรานี้มีศีลสมาธิ ปัญญา วิชาวิมุตติเท่านั้นเป็นเครื่องประดับตน อยู่ที่ไหนสวยงามหมด เย็นตลอดเวลา ให้พากันนำธรรมเหล่านี้มาเป็นเครื่องประดับกาย วาจา ใจ ของพระเราอย่าให้มีแต่หัวโล้นๆ โกงคิ้ว ไปที่ไหนก็อาตมาๆ แต่ศีลไม่มีในตัว สมาธิก็ไม่เคยนั่งภาวนา พูดถึงนิพพานยิ่งแล้ว ถ้าอย่างนั้นก็มาอวดโลกเขาเปล่าๆ มีแต่ผ้าเหลืองห่มครอง คลุมหัวอยู่เท่านั้นไม่เกิดประโยชน์

เราบวชเข้ามาเพื่อรักษาศีลรักษาธรรม รักษาศีลก็ศีล ๒๒๗ เป็นอย่างน้อยมากกว่านั้นเราก็รักษาได้หมด แล้วสมาธิ อบรม ภาวนาเพื่อจิตใจมีความสงบ มีความสง่างาม จนกระทั่งปัญญาความเฉลียวฉลาดฟาดกิเลสขาดสะบั้นไปจากจิตใจ ไม่มีอะไรเหลือ เป็นจิตใจที่สง่างามครอบโลกธาตุ เป็นใจของท่านผู้บริสุทธิ์ด้วยการชำระซักฟอกเต็มที่แล้ว นี่คือสมบัติของพระ อยู่ที่ไหนสบายหมด พระประเภทนี้อยู่ที่ไหนไม่

จำเป็นต้องฟังใครอาศัยใคร จะอดอยากขาดแคลนขนาดไหน อดบ้าง อิ่มบ้าง ทนได้ เรื่องธาตุเรื่องขันธุ์ มันเคยผ่านเรื่องอด เรื่องอิม เรื่องทุกข์ยากลำบากมาพอแล้ว ทำไมจะทนไม่ได้ ทั้ง ๆ ที่มีจิตใจบริสุทธิ์เต็มหัวใจทนไม่ได้มีอย่างเธอ นั้น ท่านก็เย็นสบาย อยู่ที่หัวใจ ให้เป็นที่เย็นใจ

สมบัติของพระคือ ศิล สมาธิ ปัญญา วิชชาวิมุตติหลุดพ้น นั่นคือสมบัติของพระ ไม่ใช่ชื่อเสียงเรียงนามตั้งเป็นชั้นนั้นชั้นนี้ อย่างหลวงตาบัวนี่ก็เป็น หลวงตาบัวชื่อพระธรรมวิสุทธิมงคล อันนี้ไม่พาไปสวรรค์นิพพานใด ๆ ตั้งไว้เฉย ๆ ตัวผู้ชำระกิเลส กิเลสเป็นข้าศึกอยู่ภายในใจ ธรรมเป็นเครื่องแก้กิเลส แก้ให้ขาดสะบั้นลงไปแล้วไม่มีชื่อมีนามอะไรก็ตาม ตายแล้วไม่ต้องนิมนต์พระมากุสลา ธมฺมา ตัดผิงเลย รู้แล้วตั้งแต่ยังไม่ตาย สนฺทิภฺนฺนฺโก ประกาศบอกอยู่ตลอดเวลาของผู้ปฏิบัติปฏิบัติชอบ

ให้พากันสนใจดูตัวเอง สนฺทิภฺนฺนฺโกจะประกาศก้องขึ้นมา มีบกพร่องตรงไหน เราปฏิบัติรักษาศีล ศิลเราบกพร่องข้อไหน ล่วงเกินศีลข้อไหน แก้ไขทันที สมาธิ ปัญญา เอาอบรมให้ตีให้เกิดจนกระทั่งถึงนิพพานเต็มหัวใจ อยู่ที่ไหนสบายหมด นี่พระเราบวชมาหาศีลหาธรรม ให้มีศีลมีธรรมเหล่านี้เป็นสมบัติเป็นที่ครองของพระ จะเป็นพระที่เลิศเลออยู่ภายในตัวเอง ไม่ต้องเรียกร้องหาผู้ช่วยเหลือต่างๆ ยศถาบรรดาศักดิ์ ความเยินยอสรรเสริญไม่ต้องไปหา มันพออยู่แล้วภายในจิตใจของเรา อยู่ไหนสบายเลย ๆ

นี่ละธรรมถ้าได้เข้าสู่หัวใจไม่ต้องหาอะไรมาเพิ่มเติม ไม่มีอะไรเลิศยิ่งกว่าธรรมกับใจเป็นอันเดียวกัน ความเลิศเลออยู่กับใจ เขาจะยกยอสรรเสริญ ความยกยอสรรเสริญก็เป็นลมปาก ไม่เห็นวิเศษวิโสเท่าใจกับธรรมเป็นอันเดียวกันแล้วเลิศเลออยู่ภายในตัวเอง อันนี้เลิศเลอที่สุด ให้หาธรรมชาตินี้ ไม่มีใครที่จะมาตั้งแล้วมาปลดไปได้ เจ้าของตั้งให้เจ้าของไว้แล้วเรียบไปเลย ให้พากันตั้งออกตั้งใจ

ธรรมของพระพุทธเจ้าเป็นสวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้ว เป็นธรรมปัจจุบัน สด ๆ ร้อน ๆ บาบมี บุญมี นรกมี สวรรค์มี พรหมโลกมี นิพพานมี แล้วแต่ท่านผู้ใดจะหมუნตัวไปทางผิดถูกดีชั่วประการใด แล้วจะไปเจอสิ่งที่ตัวหมუნเข้าไปนั่นแหละ ถ้าหมუნไปในทางที่ดีก็จะไปเจอตั้งแต่ความดีงาม เกิดในภพใดชาติใดมีแต่ของดีของดี สมบัติเงินทองสิ่งที่ได้มาเป็นสมบัติของเจ้าของมีแต่ของดี ได้ตัวก็เป็นตัวดี ใจดี ไม่ดู ไม่ด่า ประพฤติปฏิบัติตัวดี ไม่นอกใจเมีย

ได้เมียก็ไม่ใช่เป็นเมียปากจืด ไปที่ไหนด่าใครก็ไม่ถนัดเหมือนด่าตัวของตัว ถ้ามาเห็นตัวแล้ว แว้ด ๆ ๆ ๆ ถ้าหลวงตาบัวเป็นตัวแล้วจะฟาดปากมัน เราว่าอะไรก็ไม่ถนัดนัก เราจะฟาดปากให้มันหงายหงายไปเลย ใจเมียประเภทนี้ เพราะฉะนั้นหลวงตาบัวจึงไม่เอาเมีย กลัวว่าฝ่ามือจะแตกจะขาดไปหมด มันจะอดไม่ได้ มันจะมาแว้ด ๆ ๆ ต่อหน้า

นี่ เดียวก็ฟาดปากเอาๆ ด้วยเหตุนี้จึงไม่เอา เพื่อรักษาฝ่ามือเอาไว้ ฝ่ามือจะได้ดีบได้ดี ไม่ตีปากเมียนจนฝ่ามือขาด เข้าใจไหม

นี่ละถ้าเป็นผัว ก็ผัวใจดี ไม่หากินเหล่าเมาสุรา การพนันชั้นต่อ ไม่มีอารมณ์มาก หากินไม่พอ เห็นผู้หญิงที่โหนดาสอดๆ นี่ละผัวประเภทนี้ผัวเทวทัต เมียอยู่เป็นสุขไม่ได้นะ ผัวประเภทนี้ อย่าหามา นะ มีเมียแล้วครบทุกอย่าง ใครมีเมียไม่ครบ เอ้าว่ามา ผู้หญิงมีก็อัน ผู้ชายมีก็อันครบเครื่องแล้ว ผู้ชายมีก็อันก็มีทำกับควย ผู้หญิงก็มีที่เท่านั้นละ มันครบกันหมดแล้วนับกันได้เรียบริ้อยแล้ว จนกระทั่งวันตาย อย่าพากันไปติดไปดินไปหาหญิงหาชายอื่น ที่จะให้มีมากกว่าผัวกว่าเมียของเราไม่มี มีเท่าๆ กัน อย่าเลือกอย่าเป็นบ้านะ ของเขาก็มีเท่ากัน ของเราก็มีเท่ากัน ให้พากันดู สันตฎฐี อัปปัจจตต มกน้อย ผัวเดียวเมียเดียวเป็นความสงบสุขเย็นใจของเรา

ถ้ามากกว่านั้นไม่ได้ เกิดวิขาหมากัดกันขึ้นมา อย่างน้อยกัดกัน มากกว่านั้นแตกจากกัน ถ้าแตกจากกันไปแล้ว ผู้ชายก็ไปถาม มึงเป็นยังไง เมียมึงมึงถึงปล่อยมันเสีย ละ ปะมัน หย่ามันไปหาอะไร โอ๊ย มันเหมือนหมานี่ อยู่กับมันได้ยังไง ไอ้เราเป็นคนทั้งคนจะไปอยู่กับหมาไม่ได้ วางั้นนะ เพราะฉะนั้นถึงได้หย่าร้างกันไป ที่นี้พอไปถามเมียแล้วเป็นยังไงละไอ้ นั้น ถึงหย่ากันไป โอ๊ย มันเร็วกว่าหมา ว่าอีกแล้วนั้นนะ ไปอยู่กับมันได้ไง เราเป็นคน อยู่กับมันก็เร็วกว่าหมาอีกซิ นี่มันมีแต่ตำหนิกัน ความจริงมันก็หมาทั้งสองนั้นแหละ มันถึงกัดกันจนกระทั่งแตกจากกัน อย่าให้มีประเภทนั้น ให้มีผัวเดียวเมียเดียว

นี่ละธรรมพระพุทธเจ้าท่านไม่ได้บอกไว้ว่า ใครมีเมียมาก มีผัวมาก คนนั้นเป็นคนเลิศจนออก ยกทัพไปที่ตรงไหนแพ้กันหมดทั้งโลกไม่เคยมี คนนี้เป็นคนเลวร้ายขยายตัวไปไหน แยกย้ายไปไหนนี่ เขาชี้หน้าๆ ชี้หลังไปหมด มันเลวคนประเภทนั้น อย่างนำมาเป็นเรื่องของเรา ผัวเดียวเมียเดียวเป็นความสงบสุขเย็นใจแล้ว อารมณ์ไม่มีมาก ผากเป็นผากตายต่อกัน ทุกข์ยากลำบากลำบากขนาดไหน ก็อยู่กินด้วยกันเป็นตายด้วยกัน นี่ละเป็นความเป็นธรรม

เป็นเศรษฐีมีเมียมากๆ เมียทั้งหลายเขาไม่ได้พอใจนะ อย่าเข้าใจว่าตัวเป็นเศรษฐีมีเงินมากๆ แล้วเมียทั้งหลายเขาจะง้อจน เขาไม่ง้อนะ เขาเคียดเขาแค้นขนาดไหนนั้นนะ เข้าใจไหม ถ้าฆ่าได้เขาฆ่าเลย ถ้าเป็นอย่างหลงตาบวเป็นเมียนี่ จะฟาดมันแตกกระจัดกระจายเลย ไอ้ผัวคนนี้นั้นก็มีควยเดียว มันไปเก่งอะไรหนักหนา เดียวจะฟาดตัดควยมันเสียเลยไม่ให้มีเหลือมันจะได้ไม่มีเมียต่อไปอีก พากันเข้าใจไหมละผู้ชาย นั้นนะ ผู้หญิงก็มีที่เดียวอย่าไปหิวมาหลายที่ไม่ได้นะ ฟาดขาดสะบั้นไปหมดนั้นละ ให้พากันจำเอา

นี่ละศีลธรรมท่านสอนอย่างตรงไปตรงมา ความประพฤติมันไม่ได้มาบอกอย่างนี้ แต่มันเลวร้ายกว่ายิ่งกว่าธรรมที่สอนเพื่อการแก้ตัว แก้ไขตัดแปลงตัวเอง อันนี้การสอนนี้ไม่ได้เป็นสิ่งเลวร้ายพอจะเป็นการทำลายพี่น้องผู้ฟังทั้งหลายนะ เป็นสิ่งที่ส่งเสริมอันใดไม่ดีให้ตัดออก อันไหนดีที่ท่านสอนเพื่อความดีดี ไ้เราสอนเรานี้ สอนไปทางความชั่วช้าลามก นั้นเลวร้ายขนาดไหน เอามาเทียบกับอันนี้ จะว่าท่านเทศน์หยาบเทศน์โลน แล้วเราทำหยาบทำโลนทำไมไม่ว่า ให้พากันจดจำเอานะ

วันนี้ก็เทศน์เพียงเท่านั้นแหละ เทศน์มากเทศน์ไปเทศน์มามันก็เหน็ดเหนื่อย ผู้ที่ตากแดดฟังเทศน์นั้นเขาก็ว่า สุณี มหาเรา เราก็คักจะโมโหตอบ เอาละการแสดงธรรมก็เห็นสมควร แก่พี่น้องทั้งหลายที่มาฟังเทศน์ฟังธรรมจำศีลวันนี้ ให้นำไปประพฤติปฏิบัติตัวนะ จะเป็นบุญเป็นกุศล เราก็ตายเป็นเหมือนกันกับท่านนั้นแหละ ก่อนที่จะตายนั้นขอให้สร้างความดีให้พอใจ เมื่อเป็นที่พอใจตายที่ไหนตายได้คนเรา ถ้าความดีไม่มีนี้ ตายที่ไหนมันก็ไม่อยากตาย สุดท้ายมันก็ตายเหมือนกันกับคนชั่ว ตกนรกได้ด้วยกัน เอาละการแสดงธรรมก็เห็นว่าสมควรแก่กาลเวลาและธาตุขันธ์ ขอความสวัสดีจงมีแก่บรรดาพี่น้องทั้งหลายทั่วหน้ากันเทอญ

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่
www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th
 และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*
 และเครือข่ายทั่วประเทศ